

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

L'ha ocupada per enter el debat polítich. Va comensar una mica manso, però tot de un plegat va encrespasse convertintse en tempestuós; la lluhissor dels llamps, l'espatx dels trons y un xafach de pedra seca, ceyent y botant granalluda sobre'l cap del govern, amenessava aca bat ab ell y ab l'afina que l'aguanta.

Totas las oposicions apareixian unidas en aquesta empresa.

Un baf de immoralitat omplia l'atmosfera y 'ls inculpats ja havian perdut l'esma. Era una brega rabiosa, a ganivetada seca.

—Aixó se'n val—deya tothom. Y 'ls més interessats en evitar que desaparegui, se sentian impotents, sense forces per impedirho, com arrastrats per una revinguda de llot que se 'ls emportava a cap bussons rieral avall.

Las oposicions condensaren el seu pensament en una proposició demanant el nomenclament de una comissió parlamentaria que investigués la gestió de alguns dels ministres cayguts tinguda per immoral. Aterrada la majoria presentá desseguida una proposició de «No hi ha lloch a deliberar», y surti ab la pretensió de que havia de votarse sense discutirse. Com si las qüestions de moralitat no s'haguessin de discernir pels dictats de la conciencia y per la forsa de la convicció moral, sino senzillament per un recompte de vots.

Davant de aquesta imposició las minorias esti-gueren a pich de retirarse del Congrés, deixant sols al govern y a la seva majoria, entre l'atmosfera pestilent y asfixiant per els mateixos creada. Però en aquest estat sortí en Silveia en ajuda del govern. Es lo que succeheix sempre en semblants casos.—Avuy per tú; demá per mí.—Se combaten de per riure y s'ajudan de debó quan l'un veu perdut al altre. Mal s'enfonzi la nació y quedin trossejats el decoro, la moralitat y la justícia, que 's perdi tot, mentres se salvi 'l torn dels partits dinástichs.

Salvat de moment el compromís tremendo per medi de una votació que doná al govern la insignificant majoria de quaranta tres vots, se creya, no obstant, que 'l temporal duraria en las sessions que successivament havian de celebrarse.

Però correngué la bruixa. Vagin a saber las gestions que varen ferse pera convèncer als uns, pera aixelar als altres y pera reduhir a la impotencia als que mes empenyats estavan en portar las cosas fins a las sevas ultimas conseqüencias. L'amenssa de 'n Sagasta de tancar las Cortes en sech no tenia realitat, en vista de que 'l Parlament no havia votat encare 'l contingent de las forses de mar y terra, que prevé 'l precepte constitucional. Per aquest costat podia amenssar tan com volgués; però no podia donar el cop. Era precis valerse de altres medis.

Y en efecte, en la mes próxima sessió en Navarro-Reverter va encarregar de pronunciar un discurs nyonyo, capás de fer venir migranya a l'home mes inclinat als procediments batalladors. Darrera d'ell en Canalejas va elevar el debat fins a la más alta regió de los principios... y en Sagasta, de qui 'l día avants no se'n haurian donat dos quartos, va veure 'l cel obert, considerant definitivament salvats els principis de la seva colla... y hasta 'ls postes.

Un valent discurs de 'n Muro, en la sessió del dimecres, va ser com una veu perduda en la sentina de la conxorxa abominable.

El debat polítich havia terminat en el Congrés pera comensar en el Senat, ahont no es de creure

que arribi a aixecar butllofas en la pell de la actual situació que mes que pell es cuyro del mes groixut. El país haurá de veure y de persuadirse al últim que no es el camí de la xerrameca parlamentaria el que pot portarlo al terme de las sevas penas.

PEP BULLANGA

LA MORALITAT

LAL ha sigut el tema de la primera part del debat polítich: la moralitat dels ministres, perque semblava, a jutjar per lo que 's digué, que 'ls tres que avuy ja no ho son, si no ho son se deu senzillament a haver deixat la cartera, l'un entre 'ls esbarzers y las gatas del bosch d'Ortiñeta, l'altre en els claus de ganxo del affidavit, y 'l tercer engolida en el gran embut de la justícia.

Tots tres van ficarse per terrenes escabrosos, y la cartera 'ls va quedar feta un guinyapo, y alguna cosa més que no es la cartera, idem de lienzo.

Donava importancia a las rudas acusacions de las minorias la conducta de 'n Sagasta, a qui be pot anomenarse prototipo de la ingratitud. L'home del tupé va abstenirse de defensarlos, perque ell sempre ho fa aixís: després de tirar a un company a l'aygua, ja no se'n recorda més, deixant que 'l caygut se las compongui com pugui.

Menos mal quan l'aygua es clara y transparent; però quan es tórbola y enllotada, el deixarlos abandonats constitueix lo qu' en llenguatge vulgar se 'n diu una xarranada. Aixó es lo que ha fet ab els tres malaventurats ministres, victimas de la última crisis, no explicant clara y satisfactoriament els movils que l'havian induhit a prescindir dels seus serveys.

Va sonar la paraula immoralitat com un pet monstruós—y perdonise'ns, en gracia a la exactitut, lo naturalista de la metàfora—y una peste que no podia ternirshi cara, va empudegar tot seguit la atmosfera del Congrés, que ja no te fama de pura y ventilada.

Las oposicions més empenyadas que may en arribar fins a las ultimas conseqüencias, esbrinantho tot, reclamavan que 's practiqués una escrupulosa informació parlamentaria. Els ex-ministres inculpats se rebullian frenétichs fent grans bocadas de la seva honra política y particular. Y 'l govern acorralat, ja tractava de respondre a las incriminacions ab altres incriminacions, al desdoro ab el desdoro, a la deshonra ab la deshonra.

¿Qué va succehir, per que de la nit al dematí, se calmessin els vents desenfrenats que aixecavan tot aquell oleatge de llot pestilent?

Váginho a saber. ¡Misteris de la política al us! Sigui pels concells y fins per las gestions de qui deu estar més interessat que ningú en que las lluytas dels partits cridats a disfrutar els goigs del poder no prenguin un carácter massa everinat que acabi per desencadenar la indignació del país que ho llessi tot al femer de una bona escombrada; sigui perque sobre la cega passió dels que ab tanta sanya 's combatian acabes per imposarse l'esperit de conveniencia utilitaria, que 'ls porta a seguir disfrutant del poder encare que siga ab vilipendi, es un fet innegable que tot d'una va restablirse sino la pau y l'armonia, quan menos el dissimulo. De lo dit fins ara, no hi ha res. Totas las acusa-

NOTA EXTRANJERA

Atentat contra 'l rey de Bélgica

Bruselas, 15 de Novembre.—L'anarquista Genaro Rubino dispara tres tiros de revolver al passar el cotxe del rey.

(De La Vie Illustrée.)

cions que 'ns llessavam mutuament eran pura broma. Aquí tots som honrats, tots som dignes, tots impecables. Quan morim será precis que 'l Iglesia 'ns canonisi com a modelos de virtut y santedat.

Combatemnos si es precis, però no ab ganivet de mallas, sino ab floret de saló degudament emboto-nat. Apurém en els nostres assalts tots els artificis oratoris de l'esgrima parlamentaria; y encare que las estocadas sovintejin, cuydém de que no ragi una sola gota de sanch, que 'l espectacle de la sanch aviva 'ls instints de carnatge de las feras, las quals esperan sols un descuyt per devorarnos.

Després de haver fet aquests comptes tan gal-lans y propicis a las sevas conveniencias, han rean-usat tranquils y serens la seva tasca predilecta de fer la felicitat del país.

Honny soit qui mal y pense.

¡La moralitat!
El concepte de la moralitat aplicat a una persona alta ó baixa es tan trencadís com el vidre, y com el vidre exposat a entelarse al baf de la sospita.

Però prescindim de la moralitat de tal ó qual personatge que pugua lucrar y lucrí ab 'el càrrech qu' exerceix; no enfondim sobre 'l particular, deixemnos de tota pretensió de acumular datos y probas que podrian ser base pera una formal y tremenda acusació. ¿Qué 'n trauríam de dedicarnos a la casera aislada de tal ó qual moixó, oliva ó esparver?

La immoralitat personal es un detall sense importancia quan s'espandeix y campa lliurement per una atmosfera tota plena, tota exuberant de immoralitat.

Y aquesta immoralitat es la base del actual sistema de govern. ¿Quí s'atrevirá a negarho? Desde 'l moment que las dos oligarquias turnants

Lo que diu el Vell Pastor

—¡Qué tant monte Ortigüela y qué tants romansos! ¡Vés de qué s' admiran aquestas oposicions!... ¿Que no ho saben que la cabra siempre tira al monte?

Ell fou qui promogué la guerra que las ha tiradas per pertas y ara 's complau en anar á veure 'ls resultats de la seva obra.

A través del monocle que no 's treu may del ull y ab aquella cara de mort que no 's conou per res, las trobará cubertas de dol, de ruínas y de miseria. Las viudas y 'ls orfes alsarán el puny amenassador per entre las ruínas de las sevas llars arrasadas.

Pero hi ha homes de una barra tal, que tot els engreixa y no están satisfets fins que poden ferse un bon tip de malediccions!

En tots els països del mon s' acostuman á confiar las carteras ministerials á homes eminentes que puguin honrarlas ab las sevas iniciativas.

Unicament á Espanya se tenen en compte las mesquinas conveniencias de la política menuda, al ferse la designació dels individus que han de ocupar las poltronas ministerials. Y fins se diria que 's té empenyo en preferir pel cas á las nulitats mes reconegudas.

En aquestas condicions el régimen es com aque'ls banyistas que no sabent de nadar se rodejan de ca rabassas per no anarse'n á fons.

Pels mals d' Espanya, que son gana, anemia, miseria y postració, els governs de la monarquia no emplean més que un remey.

L' ungüent de soldat.

Per gosar d' un bon escándol, no vajas pas al safreig; molt més gros podrás sentirlo anant un rato al Congrés.

¡Quín cassadó en Canalejas! Apuntant no té rival; pero, es aixó; apunta, apunta... y may li ve bé tirar.

Diu que han caygut tres ministres... ¡Que hajin caygut!... ¿A mí qué? Lo que m' apura es quan penso que demá 'm cau el lloguer.

Don Bassili va casarse fá quinze días á Lleyda, y ¡cóm anirà la cosa, qu' ell ja diu no sé qué d' ella!...

Rodant pel mont Ortigüela, vareig perdre uns quants mils naps... M' arribo á Madrid, á veure si algú d' allí 'ls ha trobat.

L. WAT

ACUDITS

Entre marit y molla.
Ella.—¡Cóm cambian els temps!... ¿No te 'n recordas del principi qu' eram casats?... Llaboras te 'm menjavas á petóns, mentres que ara...
Ell.—Per aixó mateix; tant y tant vaig menjarte, que no té res d' extrany que ara no 't pugni pahir.

A Figueras, com en tot l' Ampurdá, durant la tardor y l' hivern especialment, solen desencadenarse unas tramontanas terribles.
Un día, la ratxada de vent, va sorprendre á un matrimoni mal avingut.
—¡Mira, que la tramontana se m' emporta!— cridava la muller.
Y 'l marit li responia ab molta flemma:
—¡Fuig, dona! ¿Cóm vols tú que la tramontana tingui tan mal gust?

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Ca-rre-go-sa.
- 2.ª MUDANSA.—Feliu, Felip, Felix.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La Mare eterna.
- 4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Bartomeu.
- 5.ª GEROGLÍFICH.—Per punta una llansa.

Han endevinat totes ó part de las solucions del número passat els caballers: Un dels bons ayres. La Remicho y el seu querido, Serafi Serracant, Domingo Gendre y Carbonell.

ENDEVINALLAS

XARADA

¿Que ja estás dos-tres de mí? ¿que res t' importa per quarta darrera al final quedarte? ¿Y gosas maltractá així primera quinta-doble qui t' estimava ab bons intents? Aixó vol dir que ja tens qui en total ha fet tornar l' amor que 'm deyas guardar corejat de pensaments.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA

En Total avuy m' ha dit que ha demanat á la Rosa, y que ha promés als seus pares l' any vinent total sa esposa.

SISKEW D. PAILA

TRENCA-CLOSCAS

A LA TÍA CAÑERA
PONS

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el títul de una sarsuela castellana en un acte.

A. MERCADER MARTÍ

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 2.—Consonant.
- 7 6 —Article.
- 5 6 2.—Part del cos.
- 2 6 5 8.—Carrer de Barcelona.
- 5 6 7 6 4.—
- 3 2 4 5 3 —Planta medicinal.
- 3 7 3 2 5 6 4.—Poble de Cuenca.
- 1 2 3 4 5 6 7 8 —Poble catalá.
- 1 6 2 5 3 7 7.—Poble de Castelló.
- 5 3 4 3 2 8 —Animal.
- 5 3 7 3 1.—Poble catalá.
- 4 8 7 6.—Riu asiatic.
- 5 3 2. Llegum.
- 1 3.—Nota musical.
- 4.—Consonant.

A. VITALLA

CONVERSA

- Mira, Felip, aquest retrto.
- No 'l coneix pas ¿qui es?
- Mon germá.
- ¿Quín, el Maginet?
- No, home; el que ara mateix t' hi dit.

ESTEVET DE VILANOVA

GEROGLÍFICH

ΛΑΝΑΘ
ROM
PILÓ
OLFAA

A

JOSEPH GORINA ROCA

Caballers: Un perruquer postís. Mistots de Castelló. S'ul Aloreugif, Antoni Rigol, Julio Palsu Ximenez, Anidoc Ogaitnas, Lola Martí. Pelat del More'l, Albert de Vilafranca, Serafi Serracant, Sisquet Russinyol, Joaquím Teixidor y Dos serpens: Malament.

Caballers: F. Joanet, J. Farrés Gairalt, A. Vitalla. T. Rusca, Quimet de Sant Martí, Juan Catau, R. Arrés. Benament.

Caballer: J. Costa Pomés: Gracias per la remesa.—Pebrot Pabrás: No 'ns convé.—Francisco Llenas: Rebuta els epígramas; tantas merceds.—Blas García: ¡Pobre Pí y Margall! deixemlo descansar en pau. J. F. B.: Prou dibuixos!—Agustí Mundet y A.: Aprofitarém al-

guna cosa.—J. Solé y Valls: No está mal, no.—G. Percafo Rás: Cada día va millor. Pit y fora!—Andresito: Rebut y merçi.—A. Ribas Ll.: Lo mateix li dihém.—J. Leonor: La llegirém ab mes calma y per mica bé que vaji, ja ho sab. Ara, de moment, no recordo lo que se li ha publicat... Veji la colecció.—T. Rusca: Farém els possibles.—Vin Agre: No 'ns complau.—K. P. L.: No 'ns agrada.—En Pastoretas: Es conforme y anirà. (Y gracias, Pepet).—Andreu Buil: No 'ns hi podém entretenir. Denota disposicions encare qu' es bastant incorrecte.—Juan Cassi y Torras: Ho sentim, pero no la trobém publicable. El fondo es migrat, la forma poch cuidada.—Roch de la Roca: No sabríam qué ferne.—Máximo Electra: Un ó altre se 'n aprofitarà.—Tibasecas Sercab: Sobre aixó s' ha escrit molt y millor.—Joseph Pascual: No 'ns cab á la barretina. Ho repassarém y si per cas s' insertará la setmana entrant.—Rozou Nitram: Son vells y sapiguts.—Ex-esquilet: No 'ns va.—E. Zola y B.: Es pobret, pobret... molt pobret.—Sau: S' hi veu mes bona fé que trassa y intenció.

¡¡ATENCIÓ!!

Sortirá molt aviat

ALMORACH

Preu: DOS RALS

Advertim á nostres corresponsals que deuen fer els pedidos quan antes, si volen que se 'ls serveixi ab puntualitat.

Antoni López, editor, Rambla del Mitj, 20

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olna, 8 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª